

NS uudistebulletään

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1032

25.12.2022 (133)

Entsüklopeedia - Michael Kühnen

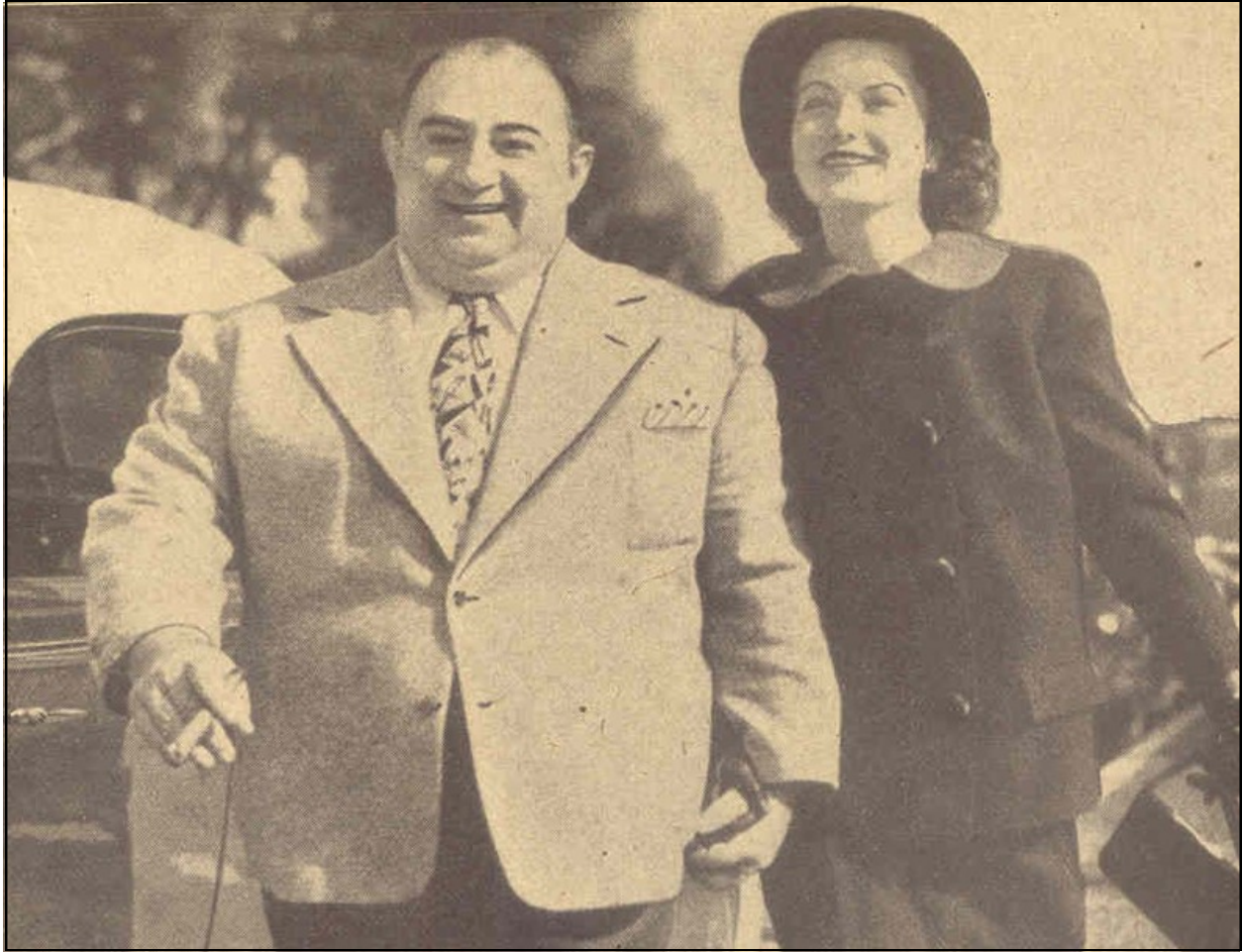
4 - ANTISEMITISM

Semiidi rass - mida nimetatakse ka Lähis-Ida rassiks - on omapärane segarass, mille peamine asustuspiirkond on Põhja-Aafrika ja Lähis-Aasia ning mis surub end sellesse piirkonda nii puhvrina kui ka vahendajana kolme suure rassi (valge, must, kollane) vahel. Semiidi rassil on selged, bioloogiliselt stabiilsed füüsilised ja vaimsed rassitunnused, seda tuleb seetõttu pidada teiste rasside suhtes liigisõltumatuks.

Seega vastab semiidi rassitüübile ka rassiline maailmavaade, eluhoiak ja religioosus. Kuivõrd need teenivad oma liigi säilitamist ja täiustamist, nagu näiteks semiidi araablaste puhul islam, ei tulene sellest mingit probleemi teistmoodi inimestele.

Euroopa kultuuriajaloo käigus lähtusid aga semiitilisest judaismist vaimsed mõjutused, mis muutusid üha tugevamaks ja mida tuleb nimetada katastroofiliseks. Nende hulka kuuluvad eelkõige dogmatism, fanatism, võrdsuse ideoloogia ja individualism, mis kõik on aaria vaimule ja hingele (vt. aaria) võõrad ja soodustavad selle dekadentsi. Need mõjud konkretiseeruvad sellistes vaimsetes või poliitilistes vooludes nagu kristlus, marksism, liberaalne kapitalism, psühhoanalüüs ja muud sarnased, et lõppkokkuvõttes, täielikult tühjenedu igasugusest vaimsest sisust, materialismis lõppeda.

Just nende mõjutuste ja voolude vastu on suunatud antisemitismi intellektuaalne kaitsevõitlus, mis Saksamaal leiab oma poliitilise väljenduse Natsionaalsotsialistliku Saksa Tööliste Partei parteiprogrammi punktis 24, kus võitlus "juudi materialistliku vaimu vastu meis ja väljaspool meid" on kirjeldatud kui rahvusliku kogukonna taastamise eeltingimus. Seega on antisemitism

natsionaalsotsialismi - natsionaalsotsialismi kui maailmavaate ja eluviisi - oluline osa.

Need semiidi mõtlemise ja tunnete mõjud ja hoovused ei ole siiski ainult erinevate rasside kohtumise juhuslikud tulemused, vaid ka judaismi poliitilised relvad tema püüdlustes maailma valitseda. Selle judaismi poliitilise püüdluse kandjaks tänapäeval on sionism kui maailma juudkonna organiseeritud jõud ja seega kui juudi rahvuslik liikumine.

Selle vastu korraldab natsionaalsotsialistlik partei oma poliitilise kaitselahingu. Kuna selles võitluses ei kujuta islamimaailm ja semiitlikud araablased mitte täiendavat ohtu, vaid soovivat liitlaspartnerit, siis on soovitatav kasutada intellektuaalse kaitsevõitluse kohta mõistet "antijudaism" ja poliitilise kaitsevõitluse kohta "antisionism" ning lasta ajaloolisel mõistel "antisemitism" tagaplaanile tõmbuda.

Selles võitluses on natsionaalsotsialismi eesmärgiks juudiküsimuse lõpliku lahendamise kaudu juudiküsimuse vaimse ja poliitilise ohu kõrvaldamine, mis vastupidiselt tavapärasele hirmutamispropagandale ei tähenda juudi rahva

hävitamist või tagakiusamist, vaid üksnes aaria rahvaste vabaduse võimaldamist ja taastamist vastavalt nende enda mõtte-, tundmis- ja eluviisile.

5 - ARABER

Semiidi rass on kolme peamise rassi (valge, mustanahaline, kollane) sõltumatu hübriid, millel on stabiilsed rassitüüpilised omadused. Selle asustuspiirkond on kogu Põhja-Aafrika Vahemere rannik kuni puhtalt neegriidide asustuspiirkonnani Kesk-Aafrikas, samuti Lähis-Ida kuni türklaste ja pärslaste asustuspiirkonna piirideni (vt ka parsid ja ida-indoeurooplased).

Semiidi rassi etniline tuum on araablaste rahvaste perekond, mille päritolupiirkond on Araabia poolsaare laius, kuid mis islami vallutusdünaamika tõttu laienes kogu eespool nimetatud suuremale alale ja kujundas seda, kuid imas selle käigus endasse mitmesuguseid rassilisi elemente, mis viisid eri rahvasteks diferentseerumiseni. Sellegipoolest tuleb araablasi pidada ühtseks, mida toetab ka araabia rahvusliku liikumise olemasolu ja selle väsimatud katsed luua omaette araabia rahvus.

Araablased on natsionaalsotsialistliku Euroopa loomulikud liitlased:

Araabia natsionalism, nagu ka Euroopa natsionalism, võitleb imperialismi vastu ja vabaduse eest. Rahvussotsialismi ja islamit ühendab ka võitlus intresside orjuse vastu kui mittemarksistliku sotsialismi eeldus. Ja lõpuks, araabia rahvas kannatab sionismi terrori all, mis rajas araabia pinnal oma piraatriigi Iisraeli ja osaliselt tappis ja ajas välja palestiinlaste araabia rahva, osaliselt alistab neid ja rõhub neid tänaseni. Sionism on aga teatavasti rahvussotsialismi peamine vaenlane, kes astub halastamatult vastu sionistlikule maailmavallutamispüüdlusele. Kõik need on eeldused Euroopa-Araabia suurema ruumi moodustamiseks, mis teeb võimalikuks suurriikide imperialismi ületamise, ehitab üles intressivaba, sotsialistliku majanduskorra ja purustab sionismi pretensioonid.

Euroopa-Araabia piirkonna kui ühise eluruumi ühtsusel on sügavad ajaloolised juured alates Rooma ajast ning see võimaldab kõigi selles elavate rahvaste vabadust ja iseseisvust, samuti sõltumatust imperialistlikust domineerimisest poliitikas, majanduses, riigikaitstes ja kultuuris. Seepärast püüdleb uue põlvkonna natsionaalsotsialism neljanda Reichi kui Euroopa, Põhja-Aafrika ja Lähis-Ida ühise korra loomise poole.

Rassidevahelise silla moodustavad araabia asustuspiirkondades asunud mitmesugused aaria rassi killustikud (vt aarialased) - näiteks Magribi berberi hõimud, Aegpia koptid, ristisõdijate kristlikud järeltulijad Liibanonis või kurdid. Neid tuleb igati edendada, tugevdada ja taasintegreerida aaria rassi, et lasta neil sel moel toimida tulevase impeeriumi klambrina, mille põhiprintsiip ei ole muidugi

mitte internatsionalismist ajendatud rassiline segunemine, vaid põhineb rassilise eraldatuse nõudmisel.

6 - TÖÖJÕU LIIKUMINE

Aaria rassi (vt. aarialased) elupaigas toimuv kasvav industrialiseerimine tekitas viimase saja aasta jooksul üha rohkem tööstustöölisi ja süvendas samal ajal tohutult kapitalismi ekspuuteerivat iseloomu. Selle kapitalismi peamisteks ohvriteks olid tööstustöölised, kellest sai kõige vaesunud ja rõhutatud ühiskonnaklass - tööliklass. Nende sees kasvas vastupandamatult protest nende meeletliku vaesuse vastu ja igatsus sotsiaalselt õiglase korra järele ilma ekspuuteerimise ja rõhumiseta - igatsus sotsialismi järele. Selle protesti ja igatsuse kandjaks sai tööliikumine, selle väljendusvormiks klassivõitlus.

Varakult sattus tööliikumine marksismi valitseva mõju alla ja võttis omaks selle poliitilise ja ideoloogilise dogmatismi: usu kõigi inimeste võrdsusse. Internatsionalism ja muud liigi- ja loodusevastased põhimõtted võõrandasid tööliklassi täielikult oma rahvast, rahvusest, rassist ja traditsioonidest.

Tööliklass pidi olema marksistliku maailmarevolutsiooni internatsionalistlik kandja. Selline arusaam eesmärgist muutis tööliikumise varakult sionismi tööriistaks ja manipuleerivaks massiks tema püüdlustes maailma valitsemise poole ning võõrandas selle seega oma tegelikust ülesandest.

Teisest küljest oli aga tööliklassi raske olukord kapitalismi tingimustes ja klassivõitluse vajalikkus vaieldamatu. Kuni Esimese maailmasõja puhkemiseni ei suutnud tööliikumine pääseda sellest traagilisest dihhotoomiast vajalikkuse ja õigustatuse vahel ning selle kuritarvitamisest töölisvastaste juhtide poolt, kelle taga seisid sionistlikud võimuhuvid, ning jäi seega võimupoliitiliselt ebaefektiivseks, isegi kui ta suutis konkreetselt leevendada ja ületada mõningaid hädasid.

Esimese maailmasõja puhkemine kutsus kõigis asjassepuutuvates aaria rahvastes esile ülekaaluka rahvusliku ärkamise, mis pühkis ära internatsionalismi kummituse ja integreeris tööliklassi rahvuse tahteühendusse.

Esimeses maailmasõjas sai Euroopa töölisest oma ja teadliku tahte alusel rahvusliku kogukonna liige! Ja ta kinnitas seda taht oma vere jaajakordse sõdurisurmaga. Sõja lõpu poole ja sõjajärgsel perioodil sai aga selgeks, et lääne demokraatiad oma liberaalse kapitalismiga lükkasid selle ohvri tagasi ja jätkasid tööliklassi petmist, ekspuuteerimist ja rõhumist. Nii võitis marksism tagasi osa pettunud tööliklassist, kes oli 1914/25 JdFis selle üksmeelselt tagasi lükanud.

Kuid natsionaalsotsialismis ja fašismis kasvasid Euroopas üles need poliitilised

jõud, mis said töölisliikumise pärijateks ja võtsid 1914/23 JdF-i töölisklassi tahte pärandi oma traditsioonidesse ja muutsid selle poliitiliselt viljakaks.

Saksamaal moodustas see rahvuslik töölisliikumine Natsionaalsotsialistliku Saksa Tööliste Partei. See partei on Saksa töölisliikumise pärija ja täitja ning asus ületama liberaalset kapitalismi, ehitama üles sotsialismi, tegema töolisest rahvusliku kogukonna võrdset liiget ja kehtestama töölisklassi kui uue korra kohustuslikku eetikat kõigile rahvuslikele seltsimeestele. Seevastu töölisliikumise marksistlik traditsioon on alates 1914/ 25 JdF-st muutunud reaktsiooniliseks (vt. ka reaktsioon).

Lõbu haakristi all

Natsionaalsotsialistlikul aktivismil on ka kergemaid hetki! Siin on väljavõte Gerhard Laucki brošüürist "Fun Under the Swastika".

8.

Telefonile vastas partei peakorteris ametnik. Mustanahaline teises otsas oli ilmselgelt valinud vale numbri. Ta arvas, et liinil on tema ülemus, ja vabandas, et on tööle hilinenud... jälle.

Pärast seda, kui ta oli lõpetanud, ütles ametnik: "Ärge tulge tööle. Sa oled vallandatud!" Siis lõi ta telefoni kinni.

9.

Natsionaalsotsialism on Saksamaal keelatud. Seega pole üllatav, et paljud seltsimehed liitusid 1960. aastatel parempoolse "Rahvusdemokraatliku Partei" (NPD) liikmeks.

Avalikult pidid nad teesklema, et on lojaalsed demokraatiale, eriti kui nad esindasid ametlikult NPD-d televisioonis jne.

Ühe seltsimehe kompromiss tekitas pisut pahameelt. Nimelt oli tal kombeks kanda haakristi klepsu oma vöörihma tagaküljel. Kahjuks sai tema rinnamärk kogemata tagasi tõmmatud, paljastades seeläbi haakristikanõela... kui ta andis teleteleintervjuu juriidilisele demokraatlikule NPD-le!

Meediale meeldis see. Kuid NPD sundis teda ametist tagasi astuma.

See on üks probleem, mida NSDAP/AO-l ei ole.

